

бате така, дѣто душманинѣтъ на Христовото воинство нѣ само шалваритѣ ви смѣква, а наплюва ви и въ лицето, и пакъ нѣма да чуете.“

Сичкитѣ казацци стоѣхъ навеле глави, заштото си знаѣха кабахатѣтъ; само единъ незмайковски войвода Кукубенко се обади: „Почакай, тато!“ каже той: „то не е законъ, да се казва на сръшта, кога говори главний войвода предъ лицето на сичката войска; но работата не е така, та трѣбува да се каже. Не е право да ли надумвашъ. Казацитѣ бивахъ тогава кабахатли и достойни за смъртъ, кога се напиѣхъ въ пѣтъ, на война, на трудна, тежка работа; но ние безъ работа сѣдѣхме и маѣхме се предъ градѣтъ. Нѣмаше ни постъ, ни друго християнско въздержание; какъ човѣкъ безъ работа да се не опие? Това не е грѣхъ. А ние по-харно дай да имъ покажемъ, какъ се напада на невинни хора. Прѣди ги харно бихме, а сега да ги побиемъ така, дѣто и петитѣ си дома да не занесѣтъ.“

Тая рѣчь на войводата се ареса на казацитѣ. Дигнахъ на горѣ наведениѣтъ си глави, и мнозина кимнахъ одобрително съ глава и продумахъ: „Харно каза Кукубенко!“ А Тарасъ Булба, като стоѣше близо до войводата, рече: „Е какво, войводо? види се, Кукубенко право каза! какво штепѣ ти да кажешъ на това?“

„Какво штѣ да кажъ? казвамъ: блазѣ на она банта, който е родилъ такѣвъ синъ: не е работа да кажешъ укорна дума, а е работа да кажешъ такава дума, която нѣ да осмѣе бѣдата на човѣка, а да го ободри и насърди, както махмузетѣ ободрѣватъ конятъ. Азъ и сами искахъ да ви кажъ нѣкое утѣшително слово, но Кукубенко се подкани по-изнапрѣдъ.“

„Добрѣ рече и войводата!“ отговори се въ редоветѣ заповѣски. „Добро слово!“ повторихъ други нѣкои. Та че и най старитѣ, които стоѣхъ, като сиви глѣбе, и тѣ кимнахъ съ глави, усмихнахъ се подъ мустакъ и тихо рекохъ: Добро е казаното слово!“

„Слушайте сега, юнаци!“ захвана пакъ войводата. Да зимаме крѣпостта, да се катеримъ и подкопаваме, както правѣтъ другоземни нѣмски майсторе — по врага! нито ни прилича, нито е казанка работа. А както се види, неприятелятъ е влѣзълъ въ градѣтъ съ малко захере; кола се видѣхъ малко: народѣтъ въ градѣтъ е гладенъ, та ште отведиѣжъ да се изѣде сичко, а и на конитѣ сѣно незнамъ, ако би имъ спустиналъ отъ небото на вилитѣ нѣкой тѣхънъ свѣтецъ.....